



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Küchlerové, Ph.D., ve věci

žalobců: a) V. L.
zastoupen Mgr. Michalem Tandlerem, advokátem
se sídlem Gorkého 658/15, Liberec 1 – Staré Město
b) Z. L.
c) R. R.
d) A. A.
a e) R. Č.

proti
žalovanému: Státní pozemkový úřad
se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. února 2021, č. j. SPU 000961/2021,

takto:

- I. Žaloba žalobce e) se odmítá.
- II. Žaloba žalobců a), b), c) a d) se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání několika účastníků (včetně žalobců) proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Liberecký kraj, Pobočky Semily (dále také jen „Pozemkový úřad“), ze dne 24. 6. 2020, č. j. SPU 215539/2020, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně jím schválil návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území podle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného včas podanou společnou žalobou, původně v blanketní podobě.
3. K výzvám předsedy senátu dle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“), adresovaným jednotlivým žalobcům tito uvedenou vadu podání odstranili a specifikovali důvody, pro které žalované rozhodnutí shledávají nezákonným, ovšem s výjimkou žalobce e), který tak neučinil.
4. Žaloby žalobců a), b), c) a d) jsou obsahově v podstatě shodné. Nejobsáhlejší je žaloba žalobce a), žaloby zbývajících žalobců v podstatě kopírují obsah některých žalobních bodů vymezených žalobcem a), krajský soud tak v jejich případech zmíní pouze ty části jejich žalob, v nichž tito žalobci vznášejí žalobní námitky, které nejsou obsaženy v žalobě žalobce a).
5. Žalobce a) nejprve jak žalované, tak prvoinstanční, rozhodnutí označil za nepřezkoumatelná, protože se správní orgány nevypořádaly se všemi námitkami, které v průběhu správního řízení vznesl.
6. Konkrétně neměly stanovit v rozhodnutích okruh dotčených orgánů, se kterými pozemkové úpravy projednaly, a neuvedly ani, jak se vypořádaly s jejich stanovisky či závaznými stanovisky. Zejména pokud jde o závazné stanovisko silničního správního úřadu příslušného dle § 40 odst. 4 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o pozemních komunikacích“), ve věcech veřejně přístupných účelových komunikací, neboť i tuto problematiku schválená pozemková úprava řeší. Jejich řešení dle žalobce a) odporuje zákonu o pozemních komunikacích a to z pohledu jejich dopravně technického stavu (šířka, sklon, zakřivení apod.), případné stavební úpravy jsou technicky těžko realizovatelné. Např. odvodnění pozemních komunikací je neřešitelné bez retenčních nádrží na cizích pozemcích, jinak by docházelo k zamokřování okolních pozemků, čímž by došlo i ke znehodnocení jeho pozemků. Komplexní pozemkové úpravy neřeší ani komunikační napojení jednotlivých pozemků na dopravní infrastrukturu sjezdy ve smyslu § 10 zákona o pozemních komunikacích. Za tím účelem si správní orgány měly opatřit závazné stanovisko silničního správního úřadu a vypořádat se s případnými podmínkami. Z rozhodnutí ale není zřejmé, zda-li tak učinily. Pokud silniční správní úřad nějaké takové závazné stanovisko vydal, pak odvolání žalobce a) směřovalo i proti takovému nezákonnému souhlasnému stanovisku a to mělo být přezkoumáno nadřízeným správním orgánem, což se nestalo.

7. Dále žalobce a) namítl, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů se neřídila jejich vlastní metodikou pro vydávání tohoto typu rozhodnutí. Povinnou náležitostí rozhodnutí má být totiž seznam vlastníků dotčených pozemků, kteří nedali souhlas, a je nutné doložit i podací číslo dopisu, kterým byli tito vlastníci osloveni správním orgánem. Součástí rozhodnutí byl přitom jen prostý seznam vlastníků, bez dalších náležitostí.
8. V souvislosti s pochybeními správních orgánů při schvalování pozemkových úprav žalobce a) dále uvedl, že ještě před digitalizací měl být účelově vytvořen geometrický plán zanesený do katastrální mapy, při jehož vytváření došlo k účelovému posunutí hranic geodetickou společností proti vůli a dohodě vlastníků sousedících pozemků. K tomuto geometrickému plánu měl v době jeho vzniku žalobce a) mnoho připomínek, které neřešil Katastrální úřad v Semilech ani žalovaný. Při zaměřování stávajících komunikací, jak obecního pozemku p. č. XA, tak pozemku p. č. XB ve spoluvlastnictví různých fyzických osob (podíl žalobce je 43%), sousedících s jeho pozemky, neměla být respektována původní šíře těchto vozových cest. Nově odměřené komunikace jsou širší, čímž došlo k zásahu do žalobcových pozemků. Neměly být respektovány lomové body, hranice parcel a jejich původní tvar, dlouhodobé užívání a vliv terénu. Tím měly správní orgány obcházet zákon. Navíc mu bylo tvrzeno, že zmíněný geometrický plán nemá s pozemkovými úpravami nic společného.
9. Žalobce a) vytkl správním orgánům dále to, že účelem pozemkové úpravy tak, jak byla představena na prvním zasedání, měla být úprava cestní sítě. Místo toho došlo k rozsáhlé a nepřehledné úpravě hranic pozemků, při které se očekávalo, že majitelé dotčených cest tyto převedou zdarma či za úplatu do majetku obce. To odmítl, čímž vyjádřil s pozemkovou úpravou zasahující do jeho vlastnických práv nesouhlas.
10. Nezákonnost postupu správních orgánů spatřoval žalobce a) dále v tom, že neprojednaly s účastníky změny učiněné v dokumentaci. Konkrétně mělo dojít k rozšíření komunikace na pozemku p. č. XC, která v důsledku toho zasahuje do studny coby součásti soukromého vodovodu. Rovněž cesta na pozemku p. č. XA byla již před pozemkovou úpravou na základě shora zmíněného geometrického plánu rozšířena tak, že také zasahuje do blízké studny coby součásti soukromého vodovodu (ovšem jině). S tím se správní orgány nezabývaly.
11. Stejně jako s návrhem žalobce vrátiti ornou půdu zpět do polí a tím na ně umožnit přístup v libovolném místě, jako tomu bylo za hospodaření předků.
12. Žalobce a) následně přistoupil ke kritice postupu správních orgánů při scelování parcel. Jednak parcel při tvorbě zmíněného geometrického plánu, druhak ohledně lesních pozemků. U nich se nové tvary neslučují s těmi původními, jsou komplikovanější, pozbývají rovných linií, místo toho kopírují stíny stromů lesních pozemků a hranice sekání trvalých travních porostů, jakoby byly obkreslovány letecké snímky. Došlo i ke sloučení lesních parcel, které spadají pod dotační program na zalesnění, přičemž žalovaný provedl změnu druhu těchto pozemků z lesního pozemku na ostatní plochu.
13. Dále žalobce a) uvedl, že: „ Celá přítomná komise včetně starosty se na závěrečném jednání usnesla, že průběh stávající pozemkové úpravy není v souladu se zákonem. Ve vydaných rozhodnutích taktéž není uveden písemný nesouhlas části voleného sboru zástupců. Žalobce má za to, že mu nebyly zaslány všechny zápisy z jednání a šetření, se kterými měl být seznámen. “

14. Žalobce a) rovněž popřel, že by kdy podepsal žádost o pozemkovou úpravu, jak mu bylo při jednom jednání argumentováno správním orgánem I. stupně. Nikdy o ni nežádal, jeho podpis musel být zfalšován.
15. Správní orgány měly pochybit také v tom, že slučují soukromý vodovod odebírající povrchovou vodu s ochranným pásmem vodního zdroje vyhlášeným v okolí úpravny vody a přilehlé jímací oblasti. V souvislosti s tím konstatoval, že: *„Konečné návrhy map rozeslal prvoinstanční správní orgán a účastníky s ním umožnil seznámit se až při zaslání rozhodnutí. Navíc použil více variant map s různým stářím. Veřejný zájem nebyl řádně odůvodněn, neboť podle Ústavy ČR by měl vzejít ze vzájemné shody, k čemuž v tomto případě nedošlo.“*
16. Žalobce b) mimo rámec uvedených žalobních námitek uvedl, že „... při vytváření zmíněného geometrického plánu došlo k úpravě tvaru stavební parcely. Dle nového geometrického plánu je půdorys stavby (stodola) umístěn mimo stavební parcelu.“ Nesouhlasí dále se směnou části svých pozemků a tím pádem výraznou změnou jejich hranic s pozemkem v majetku České republiky. Tato směna s ním nebyla řádně projednána a zaprotokolována. Směnou se cítí poškozen, jelikož došlo ke směně jeho pozemků s lepší dostupností a hospodářským využitím za pozemky horší.
17. Žalobce c) mimo rámec žalobních bodů vymezených žalobcem a) uvedl, že ve správním řízení jasně vymezil své požadavky k cestní síti, konkrétně k cestě na pozemku p. č. XA. Navrhoval, aby došlo k posunutí cesty dále od jeho domu s možností směny jeho pozemku za stávající část pozemku p. č. XA. Správní orgán I. stupně tyto jeho požadavky zcela ignoroval a naopak cestu umístil blíže k domu, kde původně nevedla, aniž by s tím žalobce seznámil způsobem, jak se na tom dohodly při osobním jednání.
18. Žalobkyně d) mimo rámec žalobních bodů vymezených žalobcem a) uvedla, že nesouhlasí se změnou druhu pozemku, tj. změnou části pozemků vedených jako trvalé travní porosty na ostatní plochu. Že mají tyto pozemky povahu ostatní plochy, je důsledkem nevhodného hospodaření, během něhož se na nich rozšířily náletové dřeviny, které by ale bylo možno odstranit, čímž by tyto pozemky mohly sloužit původnímu účelu.
19. Žalobci závěrem žaloby shodně navrhli, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

20. Žalovaný předně konstatoval, že žalobní námitky jsou téměř identické s námitkami žalobců obsaženými v jejich jednotlivých odvoláních. Žalovaný proto odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, v němž se dle svého přesvědčení ke všem jednotlivým odvolacím bodům vyjádřil.
21. Žalobní námitky ve věci soukromých vodovodů se týkají samostatných správních řízení, v souvislosti s tím odkázal žalovaný na správní řízení vedené u Městského úřadu v Semilech, Odboru životního prostředí, jako vodoprávního úřadu. Rovněž námitka, že bylo použito více variant map s různým stářím, je nekonkrétní.
22. V žalobě žalobce a) jsou uvedeny dle žalovaného i nové námitky:

str. 2: *„Při vytváření geometrického plánu docházelo k účelovému posunutí... Na písemné stížnosti Katastrální úřad v Semilech nereagoval.“*

str. 3: „*Záměrně došlo ke sloučení 3 parcel.*“

str. 4: „*Na částech zalesněných parcel, které spadají pod dotační program, provedl žalovaný změnu druhu pozemku z lesního pozemku na ostatní plochu.*“

23. K těmto námitkám žalovaný pouze upřesnil:

ad str. 2: Řízení katastrálních úřadů nespadá do působnosti Státního pozemkového úřadu.

ad str. 3: Není zřejmé, jaký záměr má žalobce na mysli, avšak podstatou pozemkových úprav je scelování nebo dělení pozemků (§ 2 zákona).

ad str. 4: Dotační programy slouží k podpoře hospodaření, ale nemohou být důvodem pro negaci dalších záměrů v krajině prováděných ve veřejném zájmu. Čerpání dotací je „bonusem“ pro daný způsob hospodaření, nikoliv regulativem stanoveným zákonem.

24. Následně žalovaný zdůraznil, že návrhem nového uspořádání pozemků nedošlo k porušení § 10 zákona o pozemkových úpravách, neboť překročená kritéria přiměřenosti byla ve smyslu § 10 odst. 2 a 5 zákona odsouhlasena. Žádný z žalobců nebyl nikterak poškozen ani krácen na svých vlastnických právech, což následně žalovaný podrobně rozvedl.

25. Proto navrhl, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Jednání soudu

26. Při jednání soudu dne 27. 1. 2022 zůstali účastníci řízení na svých stanoviscích.

27. Zástupce žalobce a) uvedl, že napadené pozemkové úpravy byly provedeny v rozporu s jejich zásadami tak, jak jsou vymezeny zákonem o pozemkových úpravách. Severozápadní „appendix“ pozemků v katastrálním území nebyl racionálně zahrnut do obvodu komplexních pozemkových úprav. S provedenými úpravami tam rozhodně nesouhlasí více vlastníků pozemků, nejen žalobci.

28. Žalobce a) sdělil, že celá pozemková úprava je založena na základě falšování podpisů, lži, a výhružkách a podvodech. Dodal ještě, že se říkalo, že se do lesních pozemků nemá zasahovat, a jemu se přitom na jeho pozemcích vytvořily takové „špičky“ (zlomové body) s tím, že části lesních pozemků byly převedeny do kultury trvalý travní porost nebo do kultury ostatní plocha. Poukázal na to, že dříve bylo možné z cesty najet na pole kdekoliv. Protože se ale v minulosti tyto meze stále rozorávaly, tak dnes už to možné není. Upozornil také na to, že pokud se na některých polích zaseje např. kukuřice, tak pak, když přijdou přívalové deště, má to všechno na dvorku u své nemovitosti. Protože má na základě komplexních pozemkových úprav dojít k rozšíření cesty na pozemku p. č. XA, tak k takovým záležitostem může docházet o to častěji a s většími následky. Upozornil rovněž na jednu ze žalobních námitek, podle níž dojde k rozšíření této cesty až ke stavbě studně.

29. Žalobce b) uvedl, že nerozumí tomu, proč by se měla rozšiřovat cesta na pozemku p. č. XA. V jeho případě tak dojde k tomu, že cesta půjde těsně kolem jeho domu, má tam umístěnou šachtu, kterou využívá k zavlažování své zahrádky.

30. Žalovaný uvedl, že žalobce a) dosti často brojí proti věcem, které se ale vůbec netýkají pozemků v jeho vlastnictví. Poukázal také na to, že problematiku podoby přístupových cest, protierozních opatření, ale i sjezdů na jednotlivá pole, řeší plán společných zařízení, který byl zastupitelstvem obce schválen.

31. Následně nad mapami návrhu komplexních pozemkových úprav a plánu společných zařízení žalovaný upozornil v reakci na tvrzení žalobce a), že podoba cesty na pozemku p. č. XA byla projednávána při jednání dne 13. 5. 2019, protokol o tom je založen ve správním spise. Žalobce a) k tomu uvedl, že se sice jednání účastnil, protokol obsahuje jeho podpis, ale ten rozhodně nelze považovat za jeho souhlas s tam navrženým řešením. Zástupce žalobce a) také upozornil na mapě na některé v žalobě namítané nelogické vedení hranic pozemků ve vlastnictví žalobkyně d).
32. Strana žalující poté vznesla tyto návrhy na doplnění dokazování:
- svědecký výslech syna žalobce a) pana M. L. k otázkám neracionálního řešení úpravy daného území napadenými komplexními pozemkovými úpravami. S tím, že svědek v budoucnu hodlá na pozemcích žalobce a) hospodařit, zatím jsou pronajaty zemědělskému družstvu;
 - místní šetření soudu v dané lokalitě, jehož smyslem by mělo být ověření navrženého stavu se skutečností, kdy např. na pozemku p. č. XD byla posunuta hranice lesního pozemku tak, že je do něj zahrnut i kus území, které je loukou (nedůvodně), pozemek p. č. XE je fakticky lesem, ale v rámci pozemkových úprav byl předělán na kulturu - ostatní plocha, dále žalobce nesouhlasí s průběhem hranice mezi pozemky p. č. XF a XG , XH a XI, XJ a XL , kdy u všech těchto pozemků došlo k posunutí hranic či k neracionálnímu zaměření lomových bodů. Dále u pozemku p. č. XM došlo ke scelení asi pěti lesních pozemků, když na těchto se nachází lesy různého stáří, od čehož se odvíjejí dotace, které žalobce na tyto pozemky čerpá a jejich další čerpání v důsledku pozemkových úprav je tak nejisté. Dále pak cesta na pozemku p. č. XN, což je tedy současný pozemek p. č. XA, má být zvětšena oproti stávajícímu stavu, který zcela vyhovuje a bude pro obyvatele a hospodářící subjekty v podstatě přítěží, kdy např. bude přímo do domu žalobce a) přivádět ve zvýšené míře vodu.
33. Po poradě senátu jeho předseda seznámil přítomné s tím, že návrhu na doplnění dokazování ze strany žalobce a) nebude vyhověno a to z důvodu, že provedení jím navrhaných důkazů považuje krajský soud pro rozhodnutí ve věci za irelevantní (v podrobnostech níže).

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

34. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s. O věci usoudil následovně.
35. Předně uvádí, že všechny nemovitosti, o nichž bude v tomto rozsudku pojednáno, se nacházejí v katastrálním území; nebude tedy již z toho důvodu tento údaj u označení nemovitostí dále uvádět.
36. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna rozhodnutí správních soudů citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).

37. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42.
38. Pokud jde o právní posouzení věci, považuje na tomto místě krajský soud za vhodné připomenout, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že krajský soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, neboť jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013).
39. Žalobci podali včasnou společnou blanketní žalobu. V reakci na to krajský soud vyzval každého z nich ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. k odstranění vad podání, konkrétně zejména ke specifikaci žalobních důvodů, pro které rozhodnutí žalovaného napadají. Na tuto výzvu v soudem stanovené lhůtě nikterak nereagoval žalobce e), zůstal zcela nečinný (v jeho případě se jednalo o usnesení ze dne 30. 4. 2021, č. j. 30 A 30/2021-26; žalobci e) doručeno 4. 5. 2021). Byl přitom soudem poučen o následcích takového svého postupu. Jeho podání (žaloba) ze dne 12. 4. 2021 tak trpí vážnými vadami a nedostatky, pro něž není možno v řízení pokračovat. Proto krajskému soudu nezbylo, než postupovat dle ustanovení § 37 odst. 5 soudního řádu správního a žalobu žalobce e) výrokem I. tohoto rozsudku odmítnout.
40. Pokud jde o žaloby zbývajících žalobců, tak z jejich obsahu (po doplnění) je zřejmé, že nejvíce žalobních námitek obsahuje žaloba žalobce a). Ostatní žalobci některé z jeho námitek ve svých žalobách rovněž uvádějí a to v doslovné dikci, jak byla ta která námitka uplatněna a vznesena v žalobě žalobce a). Nad rámec žalobních námitek obsažených v žalobě žalobce a) pak každý z nich učinil ještě další žalobní námitky (viz shora).
41. Krajský soud proto považuje za účelné a přehledné postupovat tak, že se nejprve vypořádá s obsahem žalobních námitek vznesených žalobcem a), čímž současně vypořádá tyto námitky i ve vztahu ke zbývajícím žalobcům, pokud je vznesly. Následně se pak vypořádá s námitkami každého ze zbývajících žalobců, které žalobcem a) uplatněny nebyly.
42. Dále krajský soud považuje za vhodné na úvod svých úvah připomenout, že řízení o pozemkových úpravách je sice správním řízením, nicméně řízením velmi specifickým, a to s ohledem na jeho předmět (kde jde o změnu vlastnického práva a jiných věcných práv k pozemkům v řádech stovek případů), okruh účastníků (obvykle mnoho desítek osob) i jeho samotný účel. A je to právě účel řízení, který je pro posouzení věci určující. Řízení o pozemkových úpravách je totiž vždy vedeno ve veřejném zájmu a zahajováno je ex officio (viz § 2, § 6 odst. 1 až 3 zákona o pozemkových úpravách). Tento veřejný zájem je pak v uvedeném zákoně (viz § 2) definován tak, že jde zejména o zajištění podmínek pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny, jakož i o vytvoření podmínek pro

racionální hospodaření vlastníků půdy (zde se veřejný zájem setkává s jednotlivými partikulárními zájmy soukromými).

43. Na základě shora uvedeného již v tuto chvíli může krajský soud konstatovat nedůvodnost té žalobní námitky žalobce a), v níž se ohrazoval proti tomu, že by kdy podepsal žádost o provedení pozemkových úprav v daném katastrálním území, a že pokud je někde pod takovou žádostí jeho podpis, musel být zfalšován. Tvrzení žalobce a) ohledně těchto skutečností jsou ze shora uvedeného důvodu pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí zcela nevýznamná.
44. K povaze tohoto typu řízení se již v minulosti vyjadřoval opakovaně i Ústavní soud, a to např. v rozhodnutí publikovaném ve Sbírce zákonů pod č. 152/1998. Závěry uvedené v tomto plenárním závěru se sice vztahují k předcházející úpravě pozemkových úprav (viz zákon č. 284/1991 Sb.), jsou však použitelné i za účinnosti úpravy současné, neboť ta je vystavěna na stejných principech. Ústavní soud především konstatoval, že pozemkové úpravy nelze ztotožnit s pojmem vyvlastnění; ve své podstatě se jedná o hromadnou dobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených pozemků. Jde nicméně o natolik intenzivní zásah do stávajících vlastnických vztahů k nemovitostem, že při jeho realizaci je nutno uplatňovat ústavní kautely vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, které připouštějí vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva pouze ve veřejném zájmu, na základě explicitního zákonného zmocnění a za odpovídající náhradu.
45. Zcela souladně s tímto názorem se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002 – 86. Zde (opět ve vztahu k předcházející úpravě) uvedl, že „z vlastního vymezení cíle a účelu pozemkových úprav plyne celková náročnost tohoto procesu, projevující se např. v tom, že se neaplikují lhůty podle správního řádu, jeho náklady platí stát, atd. Posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav přitom nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav. Obdobně i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 9 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 11 odst. 4) je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují 2/3 výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami (nyní souhlas vlastníků alespoň 60% výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu § 2 zákona o pozemkových úpravách). V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 10 zákona) ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb. neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami můžou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.“
46. Žalovaný tak v odvolacím řízení přezkouvává, zda obsah schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav je v souladu se zákonem a zda byl přijat zákonem předvídaným způsobem. Není ale již oprávněn přezkouvat vlastní obsah návrhu, tedy

například problematiku konkrétního rozmístění navrhovaných pozemků v daném území apod. Tím by již nepřípustným způsobem ovlivnil a zasáhl do vůle vlastníků nemovitostí nacházejících se v daném území, která se projevila právě v tom, že jejich zákonem stanovená kvalifikovaná většina s konkrétní podobou návrhu komplexních pozemkových úprav souhlasila.

47. Vlastníci nemovitostí vstupujících do pozemkových úprav pak mají povinnost akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo správným procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky, omezení a regulativy. Samotný nesouhlas účastníka řízení s věcným uspořádáním nemovitostí ve schváleném návrhu pozemkové úpravy nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí o jeho schválení.
48. K přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí proto krajský soud přistoupil ve světle shora uvedených závěrů. Bohužel většina žalobních námitek žalobce a) směřuje buď k problematice, která se týká plánu společných zařízení (k tomu v podrobnostech níže), nebo žalobce a) vznáší námitky týkající se vlastního obsahu schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav, konkrétně problematiky realizace úprav provedených v rámci nich (tvar na základě pozemkových úprav nově vzniklých pozemků, vedení jejich hranic, změna kultur pozemků apod.).
49. Pokud jde o skupinu námitek směřujících vůči plánu společných zařízení, pak za stěžejní z nich lze považovat výtky týkající se umístění cesty na pozemku obce p. č. XA a pozemku ve spoluvlastnictví některých ze žalobců p. č. XB. Bylo namítáno, že měla být respektována původní šíře této cesty, že by nemělo dojít k jejímu rozšíření, jak je plánováno, že měly být respektovány zlomové body, hranice parcel a jejich původní tvar, stejně jako vliv terénu. Žalobce a) namítal, že se tím zhorší situace při přívalových srážkách a že dojde k rozšíření této cesty až ke stavbě studně. Z obsahu přednesu zástupce žalobce a) při jednání soudu lze dovodit, že rozšíření této cesty považuje za nevhodné, nadbytečné, v rozporu s obsahem § 2 zákona o pozemkových úpravách.
50. Z důvodů vymezených shora ale soud konstatuje, že nespokojenost některých žalobců s rozšířením již existujících cest na shora uvedených pozemcích (případně jakékoliv jiné cesty řešené v obvodu komplexních pozemkových úprav), coby jedné z částí plánu společných zařízení, nemůže být důvodem nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, a v důsledku toho ani předmětem soudního přezkumu. O konečné podobě návrhu komplexních pozemkových úprav totiž rozhodují sami vlastníci pozemků, které jsou do pozemkových úprav zahrnuty (viz shora).
51. Schválení plánu společných zařízení pak představuje v rámci schválení konečného návrhu komplexních pozemkových úprav ještě speciální proceduru. Zpracování a schválení plánu společných zařízení totiž návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází. Které objekty či prvky je nutno mezi společná zařízení zahrnout, definuje § 9 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách. Není pochyb o tom, že dle písm. a) této normy mezi ně patří i polní nebo lesní cesty, mostky, propustky, brody, železniční přejezdy a podobně, dle písm. b) pak protierozní opatření pro ochranu půdního fondu jak protierozní meze, průlehy, zasakovací pásy, záchytné příkopy, terasy, větrolamy, zatravnění, zalesnění a podobně, dle písm. c) pak vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami jako nádrže, rybníky, úpravy toků, odvodnění, ochranné hráze, suché poldry a podobně.

52. Cesty, včetně těch, proti nimž brojí žalobci, tedy nepochybně společné zařízení, tedy zařízení, které může v budoucnu sloužit prakticky všem obyvatelům daného území, představují. Stejně tak protierozní opatření a vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod.
53. Plán společných zařízení předkládá pozemkový úřad jednak k uplatnění stanovisek dotčeným orgánům státní správy, jednak je povinen s ním před předložením zastupitelstvu obce seznámit sbor zástupců nebo vlastníky, není-li sbor zvolen. Následně pak plán společných zařízení schválí (či neschválí) zastupitelstvo obce.
54. V případě jeho schválení je pak plán společných zařízení pro další průběh pozemkových úprav závazný a musí být respektován. To se projevilo i ve znění § 17 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav, podle něhož při zpracování návrhu nového uspořádání pozemků se nepřihlíží k takovým požadavkům, které jsou v rozporu s projednaným plánem společných zařízení a stanoveným způsobem využití území.
55. Obsah plánu společných zařízení v tom směru, zda je umístění toho kterého společného zařízení potřebné či zda by nemohlo být provedeno jinak, proto nemůže být předmětem přezkumu správního soudu. Tím by totiž zcela nepřípustným způsobem zasahoval do působnosti zastupitelstva obce. Jeho úkolem je přezkoumat, pokud to žaloba namítá, zda k jeho přijetí došlo v souladu se zákonem.
56. Z toho důvodu se krajský soud nemohl zabývat nejenom námitkami žalobců týkajícími se konkrétní podoby cestní sítě, ale ani námitkami týkajícími se protierozních opatření ohledně odvodu povrchových vod. Tyto námitky měli žalobci vznášet v procesu přípravy a schvalování plánu společných zařízení.
57. Pod tento okruh žalobních námitek spadá i v žalobě velmi obecně vymezená námitka týkající se navrácení orné půdy zpět na pole a rozorání mezí. Při jednání soudu žalobce a) ohledně tohoto tvrzení upřesnil, že mu šlo o problematiku vjezdu na pole. Poukázal na to, že v minulosti byl možný vjezd na pole z polních cest prakticky kdekoliv, protože se ale tyto meze stále rozorávaly, tak dnes už to možné není. Právě otázka opatření sloužících ke zpřístupnění pozemků je rovněž řešena dle § 8 písm. a) zákona o pozemkových úpravách v rámci plánu společných zařízení.
58. Žalobce a) dále vytýkal správním orgánům, že si v souvislosti s realizací cest, jejich komunikačním napojením a jejich odvodněním měly vyžádat závazné stanovisko silničního správního úřadu. Taková stanoviska si je totiž pozemkový úřad povinen dle § 9 odst. 10 zákona o pozemkových úpravách vyžádat ke zpracovanému plánu společných zařízení. Nutno ovšem říci, že v posuzované věci tak pozemkový úřad učinil, a silniční správní úřad vyzýval k uplatnění stanoviska jak k původnímu návrhu plánu společných zařízení, tak ke každé z jeho následných dvou aktualizací. A silniční správní úřad (kladná) stanoviska k návrhu plánu společných zařízení také udělil. Tato stanoviska příslušného silničního správního úřadu jsou specifikována v předposledním odstavci na str. 10 napadeného rozhodnutí, k dané problematice se pak vyjádřil žalovaný na jeho str. 13 a 14; v podrobnostech na tyto pasáže žalovaného rozhodnutí krajský soud odkazuje. Pro úplnost pak dodává, že původní podoba plánu společných zařízení byla schválena zastupitelstvem obce 18. 10. 2017, první aktualizace plánu společných zařízení byla schválena 26. 6. 2019, druhou aktualizaci pak zastupitelstvo obce schválilo 2. 3. 2020, jak plyne z obsahu správního spisu.

59. Poněkud nejasnou zůstala výtka žalobce a) vůči geometrickému plánu, který měl být vyhotoven ještě před provedením digitalizace v daném katastrálním území. V žalobě totiž žalobce a) tento geometrický plán nijak blíže nespecifikoval. Z obsahu správního spisu, jakož i z obsahu prvoinstančního i žalovaného rozhodnutí, však krajský soud s jistotou dovodil, že se jedná o geometrický plán č. 247-114/2016, který byl vypracován v souvislosti s přípravou návrhu komplexních pozemkových úprav. V průběhu správního řízení napadal žalobce a) tento geometrický plán z toho důvodu, že na základě něho došlo ke zmenšení výměry jeho pozemku p. č. XO. V souvislosti s tím správní orgány opakovaně vysvětlovaly žalobci, že uvedený pozemek nebyl vůbec v rámci komplexních pozemkových úprav řešen, nebyl do nich zahrnut, což potvrzuje i obsah správního spisu (naposledy na str. 15 žalovaného rozhodnutí). Problematika změny výměry daného pozemku tedy nemůže mít na zákonnost a správnost napadeného rozhodnutí žádný vliv.
60. V žalobě však žalobce a) učinil odkaz na geometrický plán v souvislosti se shora již uvedenými výtkami ohledně zaměrování cesty na pozemcích p. č. XA a XB. Nedůvodnost této námitky, resp. nemožnost se jí v soudním řízení vůbec zabývat, neboť se týká řádně schváleného plánu společných zařízení, již krajský soud odůvodnil shora.
61. Další okruh žalobních tvrzení se týkal problematiky konkrétní podoby schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav. Žalobce namítal např., že tvary na základě pozemkových úprav nově vzniklých pozemků jsou neúčelné, jsou komplikovanější, pozbývají rovných linií, kopírují stíny lesních pozemků a hranice sekání trvalých travních porostů (což podle něho navozuje dojem, že byly obkreslovány letecké snímky). Nelíbilo se mu rovněž slučování lesních parcel, které spadají pod dotační program zalesnění, přičemž došlo ke změně těchto pozemků na ostatní plochu. Tuto žalobní námitku akcentoval při jednání soudu.
62. Jak již ale uvedl krajský soud s odkazem na judikaturu shora, pozemkový úřad není v rámci procesu příprav a schvalování návrhu komplexních pozemkových úprav oprávněn přezkoumávat vlastní obsah návrhu. To by již znamenalo nepřípustný zásah do vůle vlastníků nemovitostí nacházejících se v daném území, jejímž projevem je schválení návrhu komplexních pozemkových úprav jejich zákonem stanovenou kvalifikovanou většinou.
63. Vlastním obsahem návrhu je pak nutno rozumět právě vymezení tvaru nově vzniklých pozemků, pochopitelně včetně stanovení jejich hranic, stejně jako otázku slučování či rozdělování pozemků zahrnutých do obvodu pozemkových úprav, změnu jejich kultur apod. Rovněž řešení těchto otázek posouzení ze strany pozemkového úřadu nepodléhá, nemůže být tedy z logiky věci ani předmětem soudního přezkumu v rámci správního soudnictví. Jak výstižně uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný: „..... *návrh nového uspořádání pozemků je autorským dílem úředně oprávněné osoby k projektování pozemkových úprav. Do této části projektu odvolací orgán nezasahuje, protože se jedná o dlouhodobé vyjednávání konečné varianty návrhu a jeho výsledek nelze posoudit podle žádného obecně platného právního předpis. Zásah odvolacího orgánu do vlastního návrhu by byl možný pouze v případě, pokud by bylo prokázáno, nově navrženým stavem došlo k porušení zákona nebo že řízení, které předcházelo rozhodnutí, bylo vedeno v rozporu se zákonem*“.

64. Protože dle žalovaného, a dlužno již na tomto místě dodat, že ani dle krajského soudu (k tomu ještě podrobněji níže), k žádnému takovému pochybení nedošlo, nebyl zásah do vlastního návrhu přezkoumávaných komplexních pozemkových úprav možný. Pro úplnost snad krajský soud toliko stručně dodává, že na této skutečnosti nemůže nic změnit ani zcela nekonkrétní poznámka žalobce a), že některé lesní pozemky (soud předpokládá, že jeho, jinak by k uplatnění takové námitky ani nebyl aktivně legitimován), které měly být sceleny, případně jejich část převedena do jiné kultury, spadají pod dotační program zalesnění. Příléhavě se s tímto tvrzením vypořádal rovněž žalovaný v rámci vyjádření k žalobě (viz shora).
65. Ohledně námitky žalobce a) týkající se údajného zásahu cesty na pozemku p. č. XC do studny bylo správními orgány postaveno najisto, že tato studna se nachází na pozemku p. č. XP, tedy mimo obvod komplexních pozemkových úprav, potažmo tedy není předmětem napadeného rozhodnutí. Pozemek, na němž se studna nachází, je navíc ve vlastnictví žalobce b), ostatní žalobci tak k uplatnění této námitky nejsou aktivně legitimováni, neboť v souvislosti s touto otázkou nemůže dojít k zásahu do jejich veřejných subjektivních práv. K této námitce se tak krajský soud vrátí až při vypořádání žaloby žalobce b), který jediný ze žalobců je k uplatnění této námitky aktivně legitimován.
66. Námitce žalobce a) týkající se údajného zásahu cesty na pozemku p. č. XA do studny, která je součástí soukromého vodovodu, se žalovaný velmi podrobně věnoval na konci str. 15 a na více jak polovině str. 16 svého rozhodnutí. V podrobnostech na toto odůvodnění krajský soud odkazuje. Stručně řečeno, na existenci této studny nikdo z účastníků komplexních pozemkových úprav v průběhu přípravy návrhu neupozornil. A to včetně vlastníků pozemků p. č. XQ a p. č. XR (bylo zjištěno, že právě na hranici mezi nimi se studna nachází), kterými jsou obec a žalobce c). Žalobce a) tedy není k uplatnění této námitky aktivně legitimován, protože v souvislosti s touto otázkou nemůže dojít k dotčení jeho veřejných subjektivních práv. K této námitce se tak krajský soud vrátí až při vypořádání žaloby žalobce c), který jediný ze žalobců je k uplatnění této námitky aktivně legitimován.
67. Nedůvodná je rovněž námitka žalobce a) týkající se problematiky rozšíření ochranného pásma vodního zdroje. Na str. 15 svého rozhodnutí žalovaný objasnil, že v této otázce probíhá samostatné správní řízení, které přesně specifikoval, a že tato otázka nebyla vůbec předmětem řízení o komplexních pozemkových úpravách. K tomu nemá krajský soud žádných připomínek.
68. Poslední skupina žalobních námitek žalobce a) by se dala označit jako výtky zpochybňující procesní správnost postupu správních orgánů při schvalování návrhu komplexních pozemkových úprav. Dlužno ale říci, že tyto výtky zůstaly ve zcela obecné rovině, bez náležité konkretizace. Ve stejné míře obecnosti se tak s nimi může vypořádat i soud (viz shora).
69. Pokud jde o námitku, že správní orgány se neměly řídit vlastními metodickými pokyny, krajský soud odkazuje na str. 14 napadeného rozhodnutí, kde se s touto otázkou žalovaný vypořádal způsobem, který krajský soud považuje za vyčerpávající, a nemá, co by k závěrům žalovaného dodal.
70. Výtka žalobce a), že účelem pozemkových úprav měla být úprava cestní sítě, ale místo toho došlo k rozsáhlé a nepřehledné úpravě hranic pozemků, při které se očekávalo, že

majitelé dotčených cest tyto převedou zdarma či za úplatu do majetku obce, čehož on se odmítl zúčastnit, je zcela nekonkrétní a není zřejmé, co jí žalobce vlastně sleduje. Totéž se týká jeho tvrzení, že se měla celá komise usnést na tom, že pozemkové úpravy nejsou v souladu se zákonem, že ve vydaných rozhodnutích není uveden písemný nesouhlas části voleného sboru zástupců a že mu nebyly zaslány všechny zápisy z jednání a šetření. To vše bez jakéhokoliv objasnění, v jaké souvislosti by tato údajná pochybení měla být ve vztahu k zákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce a) navíc nijak neprokázal, že by tato jeho tvrzení byla pravdivá.

71. Obsah správního spisu mu v tom za pravdu nedává. Žalobce a) byl v celém průběhu přípravy a realizace předmětných komplexních pozemkových úprav členem sboru zástupců (viz § 5 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách), měl tedy z toho titulu nadstandardní přístup ke všem informacím, které s tím souvisely. To potvrzuje i fakt, že při přípravě návrhu vznesl řadu připomínek a byl ze žalobců jediným, kdo vznesl i námitky k vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav. Správní orgány obou stupňů se s těmito jeho připomínkami a námitkami vždy řádně a podrobně zabývaly, jak plyne nejenom z odůvodnění správních rozhodnutí obou stupňů (viz zejména str. 9 až 11 napadeného rozhodnutí), ale i z obsahu správního spisu. V souvislosti s žalobcovými připomínkami bylo v průběhu přípravy návrhu vypracováno několik variant řešení, žalobci a) ale nebyla nakonec dosti dobrá žádná. To ale nemůže mít za následek (a zákon o pozemkových úpravách nic takového nepřipouští), aby se takový nespokojený vlastník, navíc těsně před ukončením celého, mnohdy několikaletého, procesu rozhodl, že jeho pozemky součástí komplexních pozemkových úprav prostě nebudou. Jak už objasnil krajský soud shora, v takovém případě se tento vlastník musí podvolit většinové vůli ostatních vlastníků nemovitostí spadajících do obvodu komplexních pozemkových úprav. Přestože žalobce a) i při jednání soudu argumentoval, že se schváleným návrhem nesouhlasí více osob, nezbývá než znovu připomenout nesporný fakt, který toto jeho tvrzení nepodporuje. A to, že souhlas vlastníků nemovitostí zahrnutých do obvodu komplexních pozemkových úprav s návrhem ve vztahu k celkové výměře činil 96,1 %, nesouhlas s návrhem vyjádřil pouze jeden vlastník.
72. S námitkami žalobce a), ale i zbývajících žalobců, se pak řádně a podrobným způsobem vypořádali jak Pozemkový úřad, tak žalovaný, v odůvodnění přezkoumávaných rozhodnutí. V žádném případě tedy nelze přisvědčit žalobcům v tom, že by jejich rozhodnutí měla být z toho důvodu nepřezkoumatelnými, ať už pro nesrozumitelnost, či pro nedostatek důvodů.
73. Při jednání soudu argumentoval žalobce a) tím, že napadené pozemkové úpravy byly provedeny v rozporu s jejich zásadami vymezenými zákonem o pozemkových úpravách. Konkrétně, že severozápadní „appendix“ pozemků v katastrálním území nebyl do obvodu komplexních pozemkových úprav zahrnut racionálně.
74. Nutno zdůraznit, že žalobce a) netvrdil, že by některý z jeho pozemků byl do obvodu předmětných komplexních pozemkových úprav zahrnut v rozporu s pravidly vymezenými v § 3 zákona o pozemkových úpravách, tedy že by v pozemkových úpravách byly řešeny jeho pozemky, u kterých je to možné výlučně se souhlasem vlastníka a on že by takový souhlas neudělil. Ostatně takovou námitku by s úspěchem při jednání soudu vznést ani nemohl, protože by byla s ohledem na zásadu koncentrace soudního řízení vznesena opožděně a krajský soud by k ní z toho důvodu ani nemohl přihlídnout (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.).

75. Vycházejíc tedy z v danou chvíli již nezpochybnitelné premisy, že pozemky žalobce a) byly do obvodu pozemkových úprav zařazeny v souladu se zákonem o pozemkových úpravách, tak nutno danou námitku vnímat jako rozšíření té jeho žalobní námitky, v níž zpochybňuje racionalitu a správnost vlastního obsahu návrhu komplexních pozemkových úprav. O tom ostatně svědčí i návrhy na doplnění dokazování, které v souvislosti s tímto svým tvrzením žalobce a) vznesl, resp. skutečnosti, které jimi chtěl prokazovat.
76. Mělo se jednat o výslech jeho syna, který by chtěl v budoucnu na pozemcích hospodařit, když nyní jsou v nájmu družstva, a místní šetření soudu, při němž by se měl přesvědčit právě o iracionalitě průběhu hranic mezi žalobcem a) označenými pozemky, jejich scelování či změně jejich kultur.
77. K nemožnosti soudu přezkoumávat tyto skutečnosti se již krajský soud vyjádřil podrobně shora. Z toho důvodu také nevyhověl uvedenému návrhu žalobce a) na doplnění dokazování, protože jím navrhovanými důkazy by byly prokazovány skutečnosti, které pro posouzení důvodnosti jeho žaloby jsou zcela bez relevance.
78. Krajský soud proto uzavírá, že žádnou ze žalobních námitek žalobce a) důvodnou neshledal.
79. Žalobce b) mimo rámec žalobních námitek vznesených žalobcem a) v žalobě uvedl, že při vytváření geometrického plánu (jím blíže neoznačeného) mělo dojít k úpravě tvaru stavební parcely a v důsledku toho, že je půdorys stavby (stodola) umístěn mimo stavební parcelu. Nesouhlasí rovněž s blíže jím nespecifikovanou směnou části svých pozemků a tím pádem výraznou změnou jejich hranic s pozemkem v majetku České republiky. Tato směna s ním neměla být řádně projednána a zaprotokolována. Tím mělo dojít ke směně jeho pozemků s lepší dostupností a hospodářským využitím za pozemky horší.
80. Z uvedeného je zřejmé, že tyto námitky byly vymezeny ve velmi obecné rovině. Pokud oním geometrickým plánem mínil žalobce b) geometrický plán č. č. 247-114/2016, který rozporoval žalobce a), tak ten sice byl vypracován v souvislosti s přípravou návrhu komplexních pozemkových úprav, ale jeho případné vady měl žalobce b) namítat již dříve ve vztahu k příslušnému katastrálnímu úřadu. Pokud se mělo jednat o jiný geometrický plán, tak z obsahu žaloby nelze seznat jeho identifikaci. Ohledně případných výtek žalobce b) vůči takovému geometrickému plánu však platí stejný závěr.
81. Pokud jde o nesouhlas s tvarem pozemku, k této otázce se krajský soud vyjádřil podrobně již shora, stručně proto konstatuje, že tuto problematiku není oprávněn v rámci žaloby proti rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav posuzovat. Navíc se zdá, že žalobcem rozporovaný tvar pozemku není výsledkem pozemkových úprav, ale právě jim předcházejícího geometrického plánu. Žalobce b) se tak mýlí s předmětem daného řízení.
82. Žalobcem b) zmíněný nesouhlas se směnou pozemků, kdy tvrdí, že si jí pohoršil s ohledem na dostupnost a hospodářské využití pozemků, směřuje do problematiky kritérií přiměřenosti, jak jsou vymezena v § 10 zákona o pozemkových úpravách.
83. Touto otázkou se zabýval žalovaný na str. 6 až 7 napadeného rozhodnutí a to i ve vztahu k žalobci b), který měl své pozemky zahrnuté do obvodu komplexních pozemkových úprav zapsány na LV č. 31, 32, 46 a 49. V podrobnostech odkazuje krajský soud na tuto část odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Z tam uvedených údajů, které mají navíc oporu

ve správním spise, plyne, že žalobce bez výhrad odsouhlasil soupis nových pozemků a že kritéria vymezená v § 10 zákona o pozemkových úpravách (přiměřenost kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků) nebyla v jeho případě překročena.

84. Ohledně námitky týkající se údajného zásahu cesty na pozemku p. č. XC do studny bylo správními orgány postaveno najisto, že tato studna se nachází na pozemku p. č. XP, který je ve vlastnictví žalobce b). Tento pozemek ovšem leží mimo obvod komplexních pozemkových úprav, potažmo tedy není předmětem napadeného rozhodnutí (v podrobnostech viz str. 15 žalovaného rozhodnutí).
85. Nutno dodat, že z obsahu napadeného rozhodnutí ani z obsahu správního spisu neplyne, že by žalobce b) v průběhu přípravy návrhu ohledně nyní v žalobě vznášených námitek cokoliv rozporoval, žádné námitky ostatně nevznese ani proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav dle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách. V tomto směru odkazuje krajský soud ve shodě se žalovaným na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2017, č. j. 9 As 44/2017-35, zdůrazňující možnost a zároveň povinnost účastníků pozemkových úprav střežit si svá práva v procesu jejich příprav, k čemuž jim zákon o pozemkových úpravách dává dostatečný prostor a i právní prostředky. Těch žalobce b) nikterak nevyužil, ani se o to nepokusil.
86. Při jednání soudu se žalobce b) k jím vzneseným námitkám v žalobě již nevracel, akcentoval toliko skutečnost, že nerozumí tomu, proč by se měla rozšiřovat cesta, čímž dojde k tomu, že půjde těsně kolem jeho domu, kde má umístěnou šachtu, kterou využívá k zavlažování své zahrádky. Nedůvodnost námitek týkajících se cestní sítě, coby součásti řádně schváleného plánu společných zařízení, však již krajský soud objasnil podrobně shora.
87. Důvodnosti žádné z námitek vznesených žalobcem b) tak krajský soud přisvědčit nemohl.
88. Žalobce c) mimo rámec žalobních námitek vznesených žalobcem a) v žalobě uvedl toliko to, že ve správním řízení jasně vymezil své požadavky k cestní síti, konkrétně k cestě na pozemku p. č. XA, kdy navrhoval, aby došlo k posunutí cesty dále od jeho domu s možností směny jeho pozemku za stávající část pozemku p. č. XA. Pozemkový úřad ale tomuto požadavku nakonec nevyhověl, aniž by s tím žalobce seznámil způsobem, jak se na tom dohodly při osobním jednání.
89. Uvedená námitka se tedy rovněž týká konečné podoby plánu společných zařízení, jehož je i shora již několikrát zmiňovaná cesta na pozemku p. č. XA součástí. Nemožnost přezkoumávat zastupitelstvem obce řádně schválený obsah plánu společných zařízení odůvodnil krajský soud v podrobnostech shora.
90. Žalobce c) byl na rozdíl od žalobce a) aktivně legitimován k podání námitek týkající se údajného zásahu cesty na pozemku p. č. XA do studny, která je součástí soukromého vodovodu. Jak už krajský soud uvedl shora, žalovaný se velmi podrobně zabýval touto námitkou na konci str. 15 a na více jak polovině str. 16 svého rozhodnutí. V podrobnostech na toto odůvodnění krajský soud odkazuje. Lze shrnout, že na existenci této studny nikdo z účastníků komplexních pozemkových úprav v průběhu přípravy návrhu neupozornil. A to včetně vlastníků pozemků p. č. XQ a p. č. XR (bylo zjištěno, že právě na hranici mezi nimi se studna nachází), kterými jsou obec Příkrý a právě žalobce c). Rovněž ten, jak plyne z obsahu napadeného rozhodnutí, potažmo z obsahu

správního spisu, nevzněl proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav dle § 11 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách žádné námitky. Existence této studny nevyplývala do doby vydání rozhodnutí Pozemkového úřadu ani z žádného z podkladů pořízených při přípravě návrhu. Dlužno však dodat, že bez ohledu na shora uvedené se žalobcovo tvrzení o zásahu předmětné cesty do studny nepotvrdilo. Žalovaný zjistil, že studna je od kraje navrhovaného tělesa cesty HC4a vzdálena 2, 7 m. Uvedená cesta na pozemku p. č. XA je v tomto úseku navržena k rekonstrukci v původní trase, návrhem je tedy v této její části zachován původní stav. Za situace, kdy se navržený stav v dané části území nemění oproti stavu současnému, nemůže v důsledku schváleného návrhu komplexních pozemkových úprav dojít k zásahu do některého z veřejných subjektivních práv žalobce c).

91. Ani žalobní námitky žalobce c) tak krajský soud neshledal oprávněnými.
92. Žalobkyně d) mimo rámec žalobních námitek vznesených žalobcem a) v žalobě konstatovala pouze svůj nesouhlas se změnou druhu pozemků, přesněji se změnou části pozemků vedených jako trvalé travní porosty na ostatní plochu. Neuvedla však vůbec, kterých konkrétních pozemků by se tato výtky měla týkat, dokonce ani netvrdila, že se jedná o pozemky v jejím vlastnictví. I kdyby tomu tak ale bylo, odkazuje krajský na to, co již uvedl shora, tedy že tato námitka směřuje proti vlastnímu obsahu návrhu komplexních pozemkových úprav, který však soudnímu přezkumu nepodléhá. Pro úplnost krajský soud dodává, že ani žalobkyně d) neuplatnila proti vystavenému návrhu komplexních pozemkových úprav žádné námitky.
93. Rovněž žádnou ze žalobních námitek žalobkyně d) tak krajský soud důvodnou neshledal.
94. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než žalobu žalobců a), b), c) a d) výrokem II. zamítnout, protože ji shledal nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VI. Náklady řízení

95. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se náhrady nákladů řízení při jednání soudu výslovně vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 3. února 2022

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu